



A400-1/2010.
(A400-1/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Foglalkoztatási és munkaügyi bizottsága**
Rehabilitációs albizottságának
2010. október 18-án, hétfőn 9.30 órakor
a Képviselői Irodaház I. emelet 128. számú tanácstermében
megtartott üléséről

* *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az albizottság részéről</i>	4
<i>Megjelent</i>	4
<i>Helyettesítési megbízást adott</i>	4
<i>A bizottság titkársága részéről</i>	4
<i>Meghívottak</i>	4
<i>Elnöki bevezető</i>	5
<i>Az albizottság munkarendjének elfogadása</i>	5
<i>A megváltozott munkaképességűek foglalkoztatásának védelme. A költségkompenzációs támogatásban részesülő védett foglalkoztatók és a rehabilitációs költségtámogatásban részesülő védett szervezetek jövője a kormányserződés lejártának tükrében</i>	5
<i>Bernáth Ildikó miniszteri biztos szóbeli előterjesztése</i>	5

Napirendi javaslat

1. Az albizottság 2010. évi őszi munkatervének elfogadása

2. A megváltozott munkaképességűek foglalkoztatásának védelme. A költségkompenzációs támogatásban részesülő védett foglalkoztatók és a rehabilitációs költségtámogatásban részesülő védett szervezetek jövője a kormányserződés lejártának tükrében

3. Egyebek

Az ülés résztvevői

Az albizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Kaufér Virág (LMP)**, az albizottság elnöke
Kara Ákos (Fidesz)

Helyettesítési megbízást adott

Nagy István (Fidesz) Kara Ákosnak (Fidesz)
Bertha Szilvia (Jobbik) Kaufér Virágnak (LMP)

A bizottság titkársága részéről

Farkasné dr. Molnár Valéria, a bizottság főtanácsadója

Meghívottak

Bernáth Ildikó miniszteri biztos (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)
Pék Zsolt elnök (HVDSZ 2000)
Balogh Zoltán elnök (VSZOSZ)
Dr. Lukácsi Zita alelnök (VSZOSZ)
Dóra Krisztina (Ablity Park Egyesület)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz) országgyűlési képviselő
Tasnádi Sándor elnök (MÁÉSZ)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 50 perc.)

Elnöki bevezető

KAUFER VIRÁG (LMP), az albizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszöntök mindenkit a Foglalkoztatási bizottság Rehabilitációs albizottságának alakuló ülésén. Először is kezdeném egy elnézéssel, merthogy késünk körülbelül húsz percet.

Köszöntöm a kormány részéről Bernáth Ildikó miniszteri biztos asszonyt, a megjelent civil szervezeteket, illetve érdekképviselői szervezeteket és a képviselőket is.

Első feladatunk az, hogy megnézzük, hogy határozatképesek vagyunk-e. Kara Ákos képviselőtársam és én vagyok fizikailag jelen, de mi kiteszünk mindösszesen, ha jól tudom, négy embert a helyettesítésekkel, tehát így határozatképesek vagyunk, és elkezdhetjük az ülést. Köszönöm.

Fogadjuk el a mai napirendet. Két pontból áll ez, egyrészt elfogadjuk az őszi munkarendet, és el is kezdjük a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatásának védelmét, konkrétan a védett szervezetek helyzetének áttekintését. Elfogadható ez így? (Szavazás.) Rendben. Köszönöm szépen.

Én egy nagyon rövid bevezetőt tartanék csak, tekintve, hogy késésben vagyunk, és tiszteletben tartom különösen miniszteri biztos asszony korlátozott idejét.

A téma azért sürgős és fontos, mert a védett szervezetek, akik közel negyvenezer embert foglalkoztatnak hazánkban, augusztus 31-e óta bizonytalanságban vannak, nem tudják, hogy mi is történik velük a következő hónapokban, illetve egészen pontosan 2011-ben, tekintve, hogy az állammal kötött keretszerződésük akkor lejárt. Ezért gondoltuk úgy, hogy ezzel a témával kezdenénk. Elnézést, ugrottam. Először a munkaterv elfogadására kell sort kerítenünk. Ez az első albizottsági ülés, amit vezetek, kis türelmet kérek.

Az albizottság munkarendjének elfogadása

Kérdezem, hogy a kiküldött munkatervet elfogadjuk-e. (Szavazás.) Egyhangúlag elfogadtuk. Rendben.

A megváltozott munkaképességűek foglalkoztatásának védelme. A költségkompenzációs támogatásban részesülő védett foglalkoztatók és a rehabilitációs költségtámogatásban részesülő védett szervezetek jövője a kormánysszerződés lejártának tükrében

Most folytatnám akkor a gondolatot, tehát a védett szervezetekkel kezdenénk az albizottság munkáját ebben az ülésszakban. Nemrégiben voltak rendezvények, konferenciák, ahol ezt a témát már körbejártuk, de örömmel látom azt, hogy a kormány néhány hét elteltével is tudott dolgozni ezen a kérdésen, és miniszteri biztos asszony hozott nekünk egy áttekintést és előterjesztést ezzel kapcsolatban. Úgyhogy én át is adnám önnek a szót, hogy mutassa be néhány mondatban azt, hogy hol is áll a munka jelen pillanatban.

Bernáth Ildikó miniszteri biztos szóbeli előterjesztése

BERNÁTH ILDIKÓ miniszteri biztos (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselő Úr! A mai napirend egy rendkívül fontos problémával foglalkozik, nevezetesen a fogyatékosokkal élők és a megváltozott munkaképességű emberek foglalkoztatásával.

Ma Magyarországon a 2009. évi statisztikai adatok alapján 402 ezer azoknak az embereknek a száma, akik aktív korúak ugyan, de megváltozott munkaképességű, illetve fogyatékos emberek. Az ő szociális ellátórendszerből kapott támogatásuk körülbelül 312 milliárd forint kiadást jelent évente a költségvetésnek. A 402 ezer aktív korú megváltozott munkaképességű, illetve fogyatékos emberből mindösszesen Magyarországon olyan 40 ezer

főre tehető azoknak a száma, akiknek munkája van. Minden szempont azt mutatja, hogy rendkívül fontos lenne az adott körbe tartozók foglalkoztatását növelni, hiszen, ha csak a gazdasági szempontokat nézzük, akkor egyértelmű, hogy az, akinek munkája van és dolgozni tud és akar, annak saját jövedelme van, a jövedelemből adózik, járulékot fizet, ugyanígy a munkáltató is természetesen. Tehát ezzel a szociális jellegű kiadások is csökkenthetőek. Ezek kizárólag szigorú pénzügyi szempontok, de természetesen nem megkerülhetőek, és nem szabad elfeledkeznünk arról, hogy az emberi méltóság visszaadása, biztosítása is rendkívül fontos, hiszen az, hogyha valaki tudja azt, hogy rá szükség van, az ő munkája értéket teremt és hasznos, nemcsak a saját maga, a családja, hanem az egész társadalom számára ez az önbecsülését adja meg mindenkinek.

Az a rövid kis összeállítás, amelyet ma reggel tudtunk önöknek megküldeni, az bemutatja azt a háromféle támogatási módot, amely ma a megváltozott munkaképességű, illetve fogyatékos emberek foglalkoztatásához kapcsolódik.

Ebből a negyedik egy önálló téma, ami a szociális intézményi rendszerben történő foglalkoztatást illeti. A pénzügyi finanszírozás tekintetében beszélünk bértámogatásról, költségtámogatásról és költségkompenzációs támogatásról. A költségtámogatásba tartoznak azok a szervezetek, amelyeket általában védett szervezetként jelölünk. Ezeknek a szervezeteknek a száma 21 jelen állás szerint és körülbelül 19-20 ezer embert foglalkoztatnak. Ez azt jelenti, hogy a védett szervezetek foglalkoztatják mintegy a felét azoknak az embereknek, akik az említett társadalmi csoportba tartoznak.

A legnagyobb vita a védett szervezetek pénzügyi támogatását érinti, mert a támogatás mértéke eltérő. Attól függően, hogy bértámogatásban, költségkompenzációs támogatásban, illetve rehabilitációs költségtámogatásban részesül egy szervezet, a támogatás mértéke ebben a három kategóriában más és más.

Ami komoly problémát jelent, hogy a bértámogatásoknak a mértékét és feltételeit tavaly még az előző szocialista kormány jelentősen beszűkítette vagy leszűkítette, ugyanis tavaly augusztus végén jelent meg egy olyan rendelet, amely a korábbiakhoz képest erősen korlátozta a bértámogatás pályázati feltételeit, illetve a támogatásnak a mértékét is. Ezzel kapcsolatban szeretném felhívni a figyelmüket arra, hogy a bértámogatásnál kétféle kategória létezik. Az egyik a bértámogatás maximális mértékének a 75 százaléka, illetve a bértámogatás maximális mértékének a 100 százaléka. Ennek a különbségnek egy európai uniós rendelet az oka, amely a 100 százalékos bértámogatást kizárólag a nonprofit szervezetek, közhasznú társaságok részére teszi lehetővé, ugyanakkor a gazdasági tevékenységet folytató szervezeteknél ez az adható támogatás legfeljebb 75 százalék lehet. De ez a mérték is erősen differenciált, attól függően, hogy a munkaképesség csökkenése, az egészségkárosodás mértéke milyen, illetve fogyatékos-e valaki avagy sem. És még hogy bonyolultabb legyen a finanszírozás, nemcsak a munkavégző képességhez igazítják a jelenlegi szabályok a támogatás mértékét, hanem a végzettséghez is, a betöltendő munkakörhöz is igazodik.

Ez az a bizonyos szerződés, amely egy 36 hónapos, azaz hároméves keretszerződésen nyugszik, amelyet évente ismételtén megújítanak. A probléma ezzel kapcsolatban a következő.

Tavaly, amikor a keretszerződésekre, illetve az éves szerződések megkötésére került sor, a finanszírozás az FSZH-n keresztül, vagyis ennek helyi kirendeltségein keresztül történik, ott kötik meg a szerződést és a Magyar Államkincstáron keresztül megy a finanszírozás. A szerződést akkor, legkésőbb ez év november 30-ig kötötték meg, mert nem volt meg a további kötelezettségvállaláshoz a pénzügyi fedezet. Ezzel a problémával nézünk most szembe, mert a szerződések lassan lejárnak, vannak olyanok, amelyek már októberben és a pénzügyi maradvány lehet az egyedüli lehetőség arra, hogy bizonyos feltételek mellett ezeket a szerződéseket meg tudjuk hosszabbítani, ugyanis a jövő évi költségvetés ismeretének

hiányában, lévén, hogy majd december 23-án szavaz róla a parlament, addig a jövő évi költségvetés terhére nyilvánvalóan nem lehet kötelezettséget vállalni.

A másik két támogatási forma, mint ahogy említettem, részben a költségkompenzációs támogatás, amely azt a támogatási formát mutatta be, amikor az adott szervezet meghatározott anyag- és szolgáltatásjellegű költségekre vehet igénybe támogatást, illetve bértámogatást vehet igénybe. Ezeknek a szervezeteknek a száma drasztikusan csökkent az előző évekhez képest, jelenleg 37 ilyen szervezet vesz részt ebben a foglalkoztatási formában, az én ismereteim szerint két-három évvel ezelőtt még 76 volt a szervezetek száma. A foglalkoztatottak száma is mintegy felére csökkent ez alatt az idő alatt.

A harmadik támogatási forma pedig a rehabilitációs költségkompenzáció, amit az előbb említett védett szervezetek részére folyósítanak. Ez az a bizonyos 21 szervezet, amelynek akkreditációs kötelezettséget nem kell teljesíteni, míg az előző kettőnek igen, és a támogatás mértéke az előző kettőhöz képest itt a legmagasabb. A foglalkoztatók létszámától függően 1.500.000 forint/fő/év, illetve 1.700.000 forint/fő/év.

A három előbbieken ismertetett támogatás és feltételrendszer az, amelyet felül kívánunk vizsgálni. Olyan változtatásokat kívánunk eszközölni egy rövid átmeneti időszakot követően, amelyek kiszámíthatóbbá és egyszerűbbé teszik a finanszírozást, igazságosabb lesz a jelenleginél, és elsősorban a megváltozott munkaképességű, illetve fogyatékos emberek foglalkoztatásához, az ő helyzetük javításához kapcsolódik. Köszönöm szépen. Én röviden ennyivel kívántam kiegészíteni azt, amit az összefoglalóban megküldtünk önöknek.

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszteri biztos asszony beszámolóját. Úgy tudom, hogy az írásos anyag még nem érkezett meg a meghívottaknak e-mail-úton. *(Farkasné dr. Molnár Valéria: a meghívottaknak nem, de most kiosztottam.)* Jó, rendben. Amennyiben valaki elektronikus úton is szeretné, az kérem, jelezze a szakértő asszonynál. *(Tasnádi Péter érkezik az ülésterembe.)*

A napirend szerint most arra adnék lehetőséget, hogy a meghívott érdekvédelmi szervezetek képviselői fejtsék ki az álláspontjukat. Úgyhogy éppen időben érkezett Tasnádi úr. Üdvözlöm! Ebben a sorrendben adnám meg a szót, ahogy itt a napirenden feltüntettem. Először a VSZOSZ képviselete, majd a MÁÉSZ és harmadikként a HVDSZ 2000 kapna szót. Köszönöm.

BALOGH ZOLTÁN (VSZOSZ): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony, Miniszteri Biztos Asszony! Tisztelt Bizottság! Azt gondolom, hogy a megváltozott munkaképességűek és fogyatékos foglalkoztatottak nevében elmondhatom, hogy nagyon aktuális időpontban kerül sor erre az egyeztetésre. Rendkívül elnehezedett helyzetben van a szakma, és gondolom, hogy a többi hozzászóló is azt fogja tudni megerősíteni, amit miniszteri biztos asszony is elmondott. Erős megfogyatkozást élt át a terület, és amennyiben nem sikerül kellő intézkedéseket találni, kezdeményezni, foganatosítani, akkor ez a folyamat befejeződni látszik. Gondolom, hogy a jelenlévők mindannyian tudják, hogy egy korlátozott erőforrás áll majd rendelkezésre. Ennek a nagyságrendje, ha jól értettem miniszteri biztos asszonyt, decemberi időpontot mondott. Amikor jóvá lesz hagyva a 2011. évi költségvetés. *(Bernáth Ildikó: Ismereteim szerint december 23-án szavaz a költségvetésről a parlament.)* Ugye akkor egyszerű számítások alapján is érzékelhető, hogy ez a naptári év befejezése előtt egy héttel van. Egy gazdálkodó szervezetnek számos egyéb tennivalói vannak és adódnak addig is, hitelintézetekkel kapcsolat, a következő évi vállalási szerződésai, munkaviszony és minden egyéb, amivel, miután a forrásnagyságot nem lehet ismerni, elég nehéz mit kezdeni.

Egy dolog kristálytisztán látszik, amiről miniszteri biztos asszony is beszélt, ez a romlási folyamat, ez annak ellenére bekövetkezett, hogy 2010-re volt egy előirányzott nagyságrend a költségvetésben. Az is érzékelhető, hogy ez nem lesz felhasználva, bár a

kormány jó néhány intézkedést kezdeményezett azoknak a legalizálására, hogy a romlási folyamat megállítható legyen. Ezek nem mindegyike érkezett kellő időben. Mit lehet kezdeni 2011-ben?

A szövetségünk úgy érzékeli, hogy ahhoz, hogy ez a foglalkoztatotti létszám megtartható legyen vagy minimálisan bővíthető legyen, ehhez más technikai eszközök bevezetését is célszerűnek tartjuk, ami nemcsak a költségvetési erőforrások nagyságrendjétől függ. Természetesen a költségvetési erőforrásoknál kezdjük a bértámogatásos rendszerrel.

A bértámogatásos rendszer, ami számításaink alapján önjáró, ha ott egy létszámkorlátozást fogunk bevezetni, akkor világos, hogy a foglalkoztatásnak nincsenek jövedelemfüggő bevételei. Elmaradnak az adóbefizetéseken kívül a munkaadói és munkavállalói járulékbefizetések is. Ha egyébként ezt szabadjára engedjük, akkor van befizetés, ez kerül visszaforgatásra, tehát itt még semmilyen támogatás nem jelenik meg, mintsem, hogy a legális foglalkoztatást növelni tudjuk. Talán a költségtámogatásos és védett támogatásos rendszerben indokolt egy támogatás biztosítása, hiszen ott már olyan munkaerőhátter kerül foglalkoztatásra, ahol a hozzáadott érték megteremtő képessége rendkívül alacsony, hiszen itt magas fokban egészségkárosodott és fogyatékos emberek foglalkoztatásáról van szó. Át lehet rendezni, elsősorban azzal lehet átrendezni, ami nem költségvetési forrásokat fog igénybe venni. Ebben mi folyamatosan kezdeményezzük, hogy a rehabilitációs hozzájárulás valamilyen módon megrendelés állománnyal kiváltható legyen, folyamatosan kezdeményezzük, hogy a súlyos és halmozottan fogyatékosoknál a kötelező minimálbérnek egy ideálisabb szabályozását kellene bevezetni. Kísérletet tettünk arra is, hogy a piacok környékén elsősorban állami és önkormányzati megrendelésekkel segítsük elő ezeket a fajta foglalkoztatásokat, hiszen ez az önkormányzatok adott területén nagyon sokat jelent, hiszen ez a populáció, aki bér jellegű jövedelemre tesz szert, ők nemcsak járulékokat fizetnek, nemcsak személyi jövedelemadót fizetnek, nemcsak olyan fogyasztási adókat fizetnek, amik a luxus kategóriába tartozhatnak, hanem mentesülnek a segélyezés követelménye alól. Ez egy óriási könnyebbség az önkormányzatoknak.

Tehát mi folyamatosan azt szeretnénk kezdeményezni részben az Országgyűlésnél, részben az állami irányító szerveknél, hogy próbáljuk megtalálni azokat a közös lehetőségeket, amik elmozdítást jelentenek abban, amit miniszteri biztos asszony is megfogalmazott, tehát egy kiegyensúlyozottabb feladatfinanszírozás az érintettek részére. Azoknak a megakadályozása, hogy további szervezetek ne menjenek tönkre, munkahelyek ne szűnjenek meg, és egyidejűleg keresni kell azt a megoldást, hogy egy esetleges változatlan nagyságrendű támogatásnál is milyen megoldási technikák jöhetnek számításba, hogy ne veszítsünk munkahelyeket, hanem gyarapítsunk munkahelyeket, hiszen itt még egy nagyon lényeges elem van, ami az egész támogatási rendszert befolyásolhatja. Elnézést kérek, későn érkeztem, de nem hallottam, hogy erről szó esett volna, de a minimálbér jelentősen befolyásolhatja a támogatások nagyságrendjét.

És még egyszer jelezni szeretném, a bértámogatásnál én ezt egy körbeforgó rendszernek tekintem, tehát úgy gondolom, hogy részben a döntéshozókat, részben az előterjesztőket meg kell arról győzni, hogy miután a támogatás egy része nem támogatás, hanem egy körbe forgó finanszírozás, ezért azt gondolom, hogy a foglalkoztatásnak ehhez a szegmenséhez bátrabban is hozzá lehet nyúlni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Átadnám a szót a MÁÉSZ képviselőjének.

TASNÁDI SÁNDOR (MÁÉSZ): Köszönöm szépen. Üdvözlöm a megjelenteket és nagyon szépen köszönöm ezt a lehetőséget, hogy pár szót szólhatok. Azt gondolom, hogy amit Balogh úr elmondott ebben az ívben, ami némiképp érintett minden beavatkozásra váró területet és figyelemfelhívást, én egy picit pragmatikusabban egészíteném ki. Nem akarom

ugyanis azt megismételni, és más stratégiai dolgokat sem szeretnék behozni, de ha csak ennél a témakörnél maradnánk, kiemelném azt, hogy most van egy nagyon aktuális probléma. És ezt azért vagyok kénytelen mondani, mert nagyon sok cég nevében kell, hogy ezt jelezzem. Erre az új kormányzat képviselői, beleértve az itt jelen lévő Bernáth Ildikó asszonyt, hatalmas munkát végeztek annak érdekében, hogy valamilyen segítségnyújtás legyen.

Balogh úr is utalt arra, hogy kétfelé kell osztani a dolgot, ahhoz, hogy egy új helyzet kialakuljon, most meg kell menteni egy jó pár céget, és utána lehet foglalkozni a jövővel, illetve már most is kell, de nyilván erről szólt – gondolom – a beszámoló is, meg Balogh úr mondandója is. Sajnos egészen egyszerű torzulások miatt, egyszerű, nem kellő információáramlások miatt kerültek az új vezetők olyan helyzetbe, hogy azt a segítséget, amit szerettek volna megadni, és lényegében lehetőségük is lett volna, nem tudták, abszolút nem az ő hibájuk.

Én ütköztem a napokban is ezzel, olyan megbeszéléseken vettem részt, ahol adott minisztériumon belül ott szerepet vállaló felelős emberek, akiknek régmúltjuk is van, mert az, hogy súlyos problémákkal nézünk szembe ezen a területen, sokakon múlt, és sajnos még nevesíthetők is, még mindig torz információkkal szolgálnak az ügyben, hogy azt a segítséget, amit most feltétlenül meg kellene hogy kapjanak a cégek, milyen formában, milyen technikával, illetve milyen pénzeszközzel lehet megoldani.

Én erre szerettem volna felhívni a figyelmet, és hogyha valahol kérhetnénk segítséget a rehab bizottságtól, segítő Bernáth Ildikó munkáját és mindenkiét, aki ebben tényleg – mondhatnám így – éjt nappallá téve és nagyon felelősen dolgozik, azért, hogy ez érdemi eredménnyel járjon.

Egyszerűen a jó szándék és azok a cselekvések, amelyek most bejöttek, azok még érdemi változást nem tudtak hozni, pusztán ez az a dolog, amire felhívnám a figyelmet. Ezzel kapcsolatosan a technikai oldalhoz, sőt a források megtalálásához, úgy tűnik, hogy csak a technikát kellene megtalálni. Éppen ezért én tovább nem mennék, mert hogyha ezen nem tudunk túljutni, akkor úgyis sokkal-sokkal nagyobb probléma kerül ide az asztalra, és egészen máshogy kell majd megoldani. Tehát amiben nagyon nagy segítséget szeretnék majd kérni a bizottság részéről, ezt át fogom e-mailen küldeni, ami esetleg ezt a gondolatot kifejti, mélyebbé teszi, illetőleg szélesebb körben megpróbálja alátámasztani. Nagyon szépen köszönöm.

ELNÖK: Én is köszönöm a bizottság nevében az együttműködő készséget, és akkor átadnám a szót a HVDSZ 2000 képviselőjének.

PÉK ZSOLT (HVDSZ 2000): Köszönöm a szót. Én is üdvözlök mindenkit. Szeretném mondani, hogy a helyzetképpel és a diagnózissal, amit megállapítottak, teljes mértékben egyetértek, de egy-két dologban szeretném kiegészíteni. Ehhez a szomorú helyzethez még hozzá kell tenni, hogy ezek az emberek, akik itt dolgoznak, megalázó bérért dolgoznak. Ezt én állandóan hangoztatom. Szociális juttatásuk jóformán semmi, sőt az is vissza lett fogva ebben az évben már januártól. Én csináltam egy felmérést januártól 27 cégnél, akik a mi érdekkörünkbe tartoznak, hogy a múlt évi megszorításoknál, hogy a keretet lecsökkentették, milyen intézkedéseket hoztak, és többségükben a jóléti juttatásokat megvonták. Azért nem küldtek el embereket, mert részben sikerült 1,6 milliárd forintot még valamilyen módon visszaszerezni. A másik meg az, hogy azért nem, mert a szakszervezet nem egyezett bele. Ennek a kettőnek volt az oka.

Annyiban egészítem ki, hogy két témáról beszélünk, csak a rehabilitációs támogatás és a költségkompos támogatás közti arányeltolódásról szeretném elmondani, hogy vannak olyan védett szervezetek kiemelten, akik bértámogatást kapnak, tekintettel arra, hogy egy kimaradt mindenkinek az előadásából, hogy itt különböző pályázatok voltak, amiknek a határidejük

lejárt nagyon hamar, és voltak, akik utána kapták meg ezt a kiemelt tanúsítványt és nem kerülhettek bele abba a körbe. Tehát nemcsak a költségkompos és a rehabilitációs bértámogatás, hanem a bértámogatások között is van, tehát mindenképpen szeretném mondani, hogy meg kell vizsgálni az adott foglalkoztatás szerkezetét a különböző területeken, és úgy kell biztosítani a lehetőséget, hiszen most is a pályázatok úgy jelentek meg, én ezt a miniszteri biztos asszonynak írtam is levélben, hogy költségkompos támogatással vehetik igénybe, és azok a szervezeteink, akik bértámogatásban részesülnek és kiemelt tanúsítvánnyal vannak, nagyon neheztelték, hogy ők miért maradnak ki, amikor ugyanolyan körű, arányú, megváltozott munkaképességű foglalkoztatottak. Tehát egy kiegyenlítődség kell.

Szeretném hozzátenni azt is, hogy ez a kiegyenlítődség semmiképpen nem lehet úgy, hogy egyiktől elveszem, a másiknak adom. Mert nekem, mint szakszervezetnek, minden oldalról fáj, ha munkavállalót kell elveszteni, de ha ez megváltozott munkaképességű munkavállaló, akkor meg kegyetlenül fáj. Tehát ezért próbálunk mindent megtenni, nagyon kérem a tisztelt albizottság vezetőit, hogy mindent tegyenek meg, hogy rendeződjön ez a dolog, időben meg legyen kötve a szerződés. Balogh urat szeretném megtámogatni abban, hogy amennyiben nincsenek meg a jövő évi szerződések feltételei, akkor nagyon nehéz lesz az évet indítani, és az új rendszerbe pedig be kell azokat az emeltyűket kapcsolni, amelyekről Balogh úr is beszélt. A védett piac. Illetve meg kell védeni azt, ami előfordult, hogy a közbeszerzés kapcsán, hogy a végrehajtási rendeletében egy kötelező jelleggel ilyen adható dolog lett betéve, és ezért nem működött ez a rendszer. Ugyancsak legyen megnézve az, hogy milyen módon lehetne a rehabilitációs költségtámogatást – amit Balogh úr mondott – megrendelésekkel kiváltani, tehát minden olyan dolgot, ami nem a költségvetést terheli, a hatékonyságot és a foglalkoztatást bizony növeli, meg kell tenni ezeknek a szervezeteknek a részére. Én a szakszervezet részéről adom a támogatást, és már szeretnék elérni, hogy végre arról tárgyaljunk, hogy hogyan lehetne ezeket az alacsony béreket, juttatásokat valahogy emelni. És ne pedig az legyen, hogy beleegyezzünk, hogy maradjon ilyen alacsonyan a bér csak azért, hogy maradjanak életben ezek a szervezetek, és ne kelljen megváltozott munkaképességű embereket az utcára tenni. Köszönöm. Lehet, hogy hosszú voltam, de nagyon megtisztelő volt, hogy hozzászólhattam.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van még egy előterjesztésünk az Ablity Park Studentservice Egyesülettől. De még megkérdezném miniszteri biztos asszonyt, hogy kíván-e reagálni az érdekképviselők felvetéseire.

BERNÁTH ILDIKÓ miniszteri biztos (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Igen. Mindaz, amit elmondtak az érdekképviselői szervek, a munkáltatók, illetve a munkavállalók képviselői, ezek a problémák nem újkeletűek. Ezt azért szeretném határozottan leszögezni. Ez az előző, szocialista kormánynak a rovására írható, hiszen, mint ahogy említettem a bevezetőmben, azoknak a szervezeteknek a száma, amelyek költségkompenzációban részesültek, a felére csökkent, így a foglalkoztatottaké is, és ez nem az elmúlt öt hónapban történt, tisztelt képviselők, illetve jelenlévők, hanem az előző két-három évben indult el ez a folyamat.

Az, hogy mi várható, illetve mi történik a jövőben, természetesen abból kell kiindulnunk, amit megörököltünk. Először is ezt kell rendbe tenni.

Igyekeztünk a lehetőségekhez képest még a nyáron kiírni egy olyan pályázatot, amely valóban a költségkompenzációs szervezetek részére adott lehetőséget. Ennek pedig kimondottan az volt a célja, mivel ott történt a brutális létszámcsökkenés, hogy lélegzethez jussanak, és meg tudják legalább szilárdítani a helyzetüket. Ezt a célt szolgálta ez a pályázat, továbbá az is, hogy hosszas viták után mégis csak sikerült elérni, hogy kéthavi előleget vehetnek igénybe. Ennek ott van jelentősége, hogy akkor lehet pályázatot benyújtani bármire

bárkinek, hogyha nincsen köztartozása és hozza a nullás igazolást. Tehát ezzel szerettünk volna némi lehetőséget vagy esélyt adni a szervezetek, illetve az ott foglalkoztatottak számára, hogy addig, amíg az új pályázati feltételeket összeállítjuk, sor kerül a megváltozott munkaképességűek, illetve a fogyatékos emberek besorolásának a változtatására is, mert ezt is sokan sérelmezik és nagyon sokan joggal, teszem hozzá, hogy igazságtalan a rendszer. Ráadásul vannak olyan pontjai, amelyek korrupcióra adnak lehetőséget. Ezt természetesen az egészségügyi ágazattal, illetve az ORSZI vezetőivel tekintjük át.

Ami pedig az év végi, illetve az év eleji finanszírozásokkal kapcsolatos problémát jelenti, én valóban azt mondtam, hogy december 23-án van a költségvetésről a végszavazás. De az is ismert előttünk, hogy a finanszírozással, illetve a szerződéskötéssel nem lehet megvárni azt, hogy a parlament a jövő évi költségvetést jóváhagyja. Vizsgáljuk ennek a lehetséges megoldását. Ma például egy órákor találkozom a Magyar Államkincstár képviselőivel, és folyamatos tárgyalásban vagyunk, hogy hogyan tudjuk ezt az időszakot áthidalni. Remélem, hogy gyorsan megtaláljuk a megoldást, mert én nem a szervezeteket féltém, hanem az ott dolgozókat. Értük aggódom, és elhatározott szándékunk Soltész Miklós államtitkár úrral együtt, hogy az ő érdekükben fogjuk azokat az új szabályokat, illetve változásokat elfogadtatni a kormánnyal, illetve a miniszterrel, attól függően, hogy milyen jogszabályi módosítást, illetve új jogszabály-alkotást igényel, amely kimondottan ezeknek a nehéz helyzetben élő embereknek a sorsát teszi majd jobbá.

Az, hogy ez hogyan fog konkrétan megváltozni, erre azért nem tudok most válaszolni, mert folyamatosan dolgozunk rajta, hogy milyen új szempontokat vegyünk figyelembe, hogy érdemes-e ezt a három pénzügyi támogatási formát fenntartani, vagy pedig alakítsuk át normatívvá. Hogyha igen, akkor annak milyen feltételei legyenek, s a többi. Nem kívánom itt végig elmondani. Vagy hogy például milyen változásokat lehet a közbeszerzési törvényben elfogadtatni vagy beterjeszteni a parlament elé, ami lehetővé teszi, hogy azok a szervezetek, amelyek megváltozott munkaképességű vagy fogyatékos embereket foglalkoztatnak, milyen feltételekkel vehetnek ezen részt úgy, hogy a bizonyos piaci szegmensben jelen lehessenek. Ezek a tárgyalások zajlanak.

Szeretném azért mindehhez hozzátenni, hogy ne most kérjék számon az új kormányon azt, ami az előző három-négy évben történt, mert ez nem ennek a kormánynak a mulasztása vagy hibája, hanem ez az elődöké, tisztelt urak és hölgyek, ezért legalább annyi méltányosságot elvárok a kormányom nevében, hogy ezt most itt rögtön tisztázzuk, és arra kérem önöket – akár a munkáltatókat, akár a munkavállalókat -, hogy segítsék a munkánkat azzal, hogy ahogy eddig is, mi nyitottak vagyunk a párbeszédre, mindenkit meghallgatunk, az email-címemet nyilvánossá tettem, kapom a különböző javaslatokat, ötleteket, de ez a munka folyamatosan zajlik. Nagyon remélem, hogy ebben partnerek lesznek, és segíteni fogják a kormány működését már csak azért is, mert önök is felelősek azokért, akiknek eddig munkát tudtak biztosítani.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszteri biztos asszony. Két pontunk lenne még a mai napra. Az egyik az, hogy érkezett egy előterjesztés az Ablity Park Egyesülettől egyfajta áthidaló megoldásként, illetve javaslatként arra nézve, hogy hogyan lehet a jelenlegi helyzetet megoldani. Ezért szeretném átadni a szót Dóra Krisztinának ez ügyben, és utána a jelen lévő képviselőknek adnám meg a lehetőséget arra, hogy amennyiben gondolják, néhány szóban összefoglalják a pártjuk álláspontját a kérdéssel kapcsolatban. Krisztina!

DÓRA KRISZTINA (Ablity Park Egyesület): Köszönöm szépen a szót. Igazából azt szeretném először is elmondani mindenkinek, hogy elnézést a késésért, de elég bonyodalmas volt bejutnom, közel fél órát vett igénybe, ezért nem tudtam itt lenni az elején. Nem is tudom, hogy például Balogh úr mi mindent mondott el. Én azt gondolom, hogy nagyrészt elhangzott

az, amit mi javaslatként elküldtünk email-en, ezért nagyon nem is húznám az időt azzal, hogy külön kiselőadást tartok ebből a sokoldalú anyagból. Inkább odaadom. Ha miniszteri biztos asszony nem kapta még meg, akkor nagyon szívesen rendelkezésére bocsátom.

Három pontban foglalta össze elnök úr a mi javaslatainkat. Az első, legfontosabb pont, hogy azok a szervezetek, akik kiemelt akkreditációval rendelkeznek, de nem részesülnek a költségkompenzációból, mert az előző pályázatot meghosszabbították, új pályázat még nem került kiírásra a költségkompenzációra, és utána kapták meg ezek a szervezetek a kiemelt akkreditációt, azoknak egy ilyen átmeneti megoldásként valamilyen szerződéskötési vagy pénzügyi támogatás jusson.

A második az, amit miniszteri biztos asszony is mondott, hogy vonják be a szervezeteket a következő időszak rendszerének kidolgozásába. Hiszen elég sok probléma adódik mind az elszámolásból, mind a bértámogatások lehívásából. Egyre bonyolultabb a rendszer, egyre nehezebben lehet megfelelni azoknak a bürokratikus elvárásoknak, amiket támasztanak a szervezetek irányába a különböző munkaügyi központok.

A harmadik javaslatunk pedig, hogy van egy átmeneti időszak a hosszú távú stratégia és a mostani állapot között, hiszen 2010 novemberéig vállalnak a munkaügyi központok garanciát a bértámogatás kifizetésére, és ehhez minden szervezetnek támogatásra van szüksége ahhoz, hogy átvészelje ezt az átmeneti időszakot. Úgyhogy én azt gondolom, hogyha ez a három javaslat összedolgozva megoldásra kerülhet vagy tudunk valamilyen megoldást találni, akkor mindenképpen van idő arra, hogy a következő rendszert megfelelő módon kidolgozzuk, és mindenki hozzáadja a véleményét, és mindenkinek megfelelő legyen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az Országgyűlés nevében elnézést kérek, hogyha a bejutással problémák voltak, ennek utána fogunk nézni.

Átadnám képviselőtársamnak, Kara Ákosnak a szót, hogy a Fidesz álláspontját röviden ismertesse.

KARA ÁKOS (Fidesz): Jó napot kívánok! Kedves Vendégek! Kedves Elnök Asszony! Kedves Miniszteri Biztos Asszony! Kedves Jelenlévők! Csak a rend kedvéért szeretném azt elmondani, hiszen nemcsak a Foglalkoztatási bizottságban és a Magyar Köztársaság Parlamentjében, így természetesen az albizottságban is újként vagyok jelen, szeretném a személyes és a Fidesz-KDNP-álláspontot rögzíteni, ami nyilván az, mint a kormányzati álláspont, hogy azok a dolgok, rossz folyamatok, amelyek elvezettek a mostani helyzethez, nyilván ennek a számonkérhetősége nem a mostani kormánytöbbséget kell hogy illesse, de abban mindenképpen szeretném megerősíteni miniszteri biztos asszonyt, és lévén, hogy az eredeti végzettségem szociális munkás, és nem új ilyen szempontból a terep, a témák, amivel találkozom, hogy a személyes és a Fidesz-KDNP-álláspont is az, hogy a folyamatos egyeztetés és tényleg egy lényeges problémahelyzet-megoldás, és kétségtelen, hogy vannak olyanok, amik ebben sürgető feladatok, és vannak olyan feladatok, amiről én azt gondolom, hogy a nyitottságunk, a kormányzati háttér és a frakciókkal való együttműködés fogja azt a munkát segíteni, amelyet az érintettek érdekében önök is végeznek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor én röviden elmondanám az LMP álláspontját a kérdéssel kapcsolatban. Mi úgy látjuk, és azért ez nagyon öröndetes, hogy a Foglalkoztatási bizottságon belül van egy ilyen Rehabilitációs albizottság, hogy ez a kérdés nem pusztán szociális kérdés, hanem ez egy gazdasági kérdés is. És örömmel hallottam rövid egyeztetésünk során a miniszteri biztos asszonytól, hogy ez a kormány részéről is osztott álláspont. Úgyhogy bízunk benne, hogy a Gazdasági minisztérium is valamilyen formában képviseltetni fogja magát az albizottsági üléseken.

Mindenesetre számomra megnyugtató az, amit én a mai napon hallottam, és a mi álláspontunkkal és elképzeléseinkkel azonos irányú, tehát az, hogy dolgozunk egy olyan, illetve a kormány dolgozik egy olyan megoldáson, ami rövid távon áthidalja a jelenlegi nagyon kellemetlen helyzetet, ami ténylegesen emberek ezreinek munkáját, állását veszélyezteti, de ugyanakkor partnerek lennének abban is, és látom is, hogy az érdekképviseltek partnerek abban, hogy megreformáljuk a rendszert, és azt átláthatóbbá, egyszerűbbé és igazságosabbá tegyük. Ebben az LMP is mindenképpen partner lenne.

Legvégül annyit mondanék most már mint albizottsági elnök, hogy a segítségünket, illetve az együttműködésünket felajánljuk a kormány részére, illetve az érdekképviseltek részére. És várnánk vissza miniszteri biztos asszonyt a következő időszak elején egy újabb egyeztetésre, egy ülésre, és kíváncsian várjuk azt, hogy milyen fejlemények történnek ebben az ügyben. Köszönöm szépen.

Ezzel a napirendünk végére értünk. Nagyon köszönöm az együttműködést és konstruktív hozzáállást az albizottság munkájához. A munkatervet, illetve mindazokat a dokumentumokat, amelyekről említés történt, és még elektronikus úton nem történt meg, azokat el fogjuk önökhöz juttatni.

A következő ülésünk dátuma november 15-e, hétfő, amikor a megváltozott munkaképességűek munkahelyteremtéséről és foglalkoztatási körének bővítéséről lesz szó több alponthban. Ez a munkatervben olvasható. Köszönöm szépen, hogy eljöttek.

Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 32 perc)

Kaufer Virág
az albizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Lajtai Szilvia